

4) Skall artikel 49 EG tolkas på så sätt att den utgör hinder mot en nationell bestämmelse, enligt vilken anordnande och förmedlande av offentliga hasardspel via Internet är förbjudet, särskilt när det samtidigt – även om det så endast är fråga om en övergångsperiod på ett år – är möjligt att under iakttagande av skyddsbestämmelserna för ungdomar och spelare anordna och förmedla Hasardspel via Internet i syfte att för proportioneringsändamål möjliggöra för två yrkesmässiga förmedlare av vadhållning, vilka hittills uteslutande varit verksamma via Internet, att ställa om verksamheten till en distributionskanal som är tillåten enligt statsavtalet (Staatsvertrag)?

Talan väckt den 11 februari 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Belgien

(Mål C-47/08)

(2008/C 128/30)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J.-P. Keppenne och H. Støvlbæk)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget, och särskilt artiklarna 43 EG och 45 EG, och enligt direktiv 89/48/EEG⁽¹⁾ om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier, genom att föreskriva ett krav på nationalitet för tillträde till yrket "notaire"* [*Ung. notarius publicus Övers. anm.] och genom att inte införliva direktiv 89/48/EEG med avseende på utövandet av verksamhet som *notaire*, och
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör genom sin talan för det första gällande att svaranden på ett oproportionerligt sätt åsidosätter etableringsfriheten enligt artikel 43 EG genom att föreskriva ett krav på nationalitet för tillgång till och utövandet av yrket *notaire*. Enligt artikel 45 EG ska bestämmelserna avseende etableringsrätten

visserligen inte omfatta verksamhet som har ett direkt och specifikt samband med utövandet av offentlig makt. Enligt kommissionen har den verksamhet som en *notaire* utövar enligt den belgiska lagstiftningen emellertid ett så litet samband med utövandet av offentlig makt att den inte ska omfattas av artikelns tillämpningsområde och således inte motivera ett hinder för etableringsfriheten. Denna verksamhet ger en *notaire* nämligen inte någon riktig exekutiv makt och den nationelle lagstiftaren kunnat införa mindre begränsande villkor än ett krav på nationalitet, som till exempel att de berörda underkastas strikta krav för tillgång till yrket, särskilda yrkesskyldigheter och/eller särskilda kontroller.

För det andra gör kommissionen gällande att svaranden har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter genom att inte införliva direktiv 89/48/EEG med avseende på yrket *notaire*. Eftersom det rör sig om ett reglerat yrke är direktivet nämligen fullt ut tillämpligt på detsamma och den höga kvalifikationsnivå som fordras av en *notaire* skulle enkelt kunna säkerställas genom ett lämplighetsprov eller en anpassningstid.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier (EGT L 19, 24.1.1989, s. 16; svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 192).

Talan väckt den 12 februari 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike

(Mål C-50/08)

(2008/C 128/31)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J.-P. Keppenne och H. Støvlbæk)

Svarande: Republiken Frankrike

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt fördraget, och särskilt artiklarna 43 EG och 45 EG, genom att föreskriva ett krav på nationalitet för tillgång till yrket "notaire", och
- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör genom sin talan gällande att svaranden på ett oproportionerligt sätt åsidosätter etableringsfriheten i artikel 43 EG genom att föreskriva ett krav på nationalitet för tillgång till och utövandet av yrket "notaire". Enligt artikel 45 EG ska bestämmelserna avseende etableringsrätten visserligen inte omfatta verksamhet som har ett direkt och specifikt samband med utövandet av offentlig makt. Enligt kommissionen har den verksamhet som en "notaire" utövar enligt den franska lagstiftningen emellertid ett så litet samband med utövandet av offentlig makt att den inte ska omfattas av artikelns tillämpningsområde och således inte motivera ett hinder för etableringsfriheten.

Denna verksamhet ger en "notaire" nämligen inte någon riktig exekutiv makt, och en domares och en "notaires" funktioner och status skiljer sig också väsentligt åt.

Dessutom hade den nationella lagstiftaren kunnat införa mindre begränsande villkor än ett krav på nationalitet, som till exempel att de berörda underkastas strikta krav för tillgång till yrket, särskilda yrkesskyldigheter och/eller särskilda kontroller.

Talan väckt den 12 februari 2008 – Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg

(Mål C-51/08)

(2008/C 128/32)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J.-P. Keppenne och H. Støvlbaek)

Svarande: Storhertigdömet Luxemburg

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget, särskilt artiklarna 43 EG och 45 EG, och direktiv 89/48/EEG⁽¹⁾ om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier genom att föreskriva ett krav på medborgarskap för att utöva notarieyrket och genom att inte införliva direktiv 89/48/EEG med avseende på notarieyrket, och

— förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör i första hand gällande att svaranden genom att genom att föreskriva ett krav på medborgarskap för att utöva notarieyrket har åsidosatt etableringsfriheten som föreskrivs i artikel 43 EG. Enligt artikel 45 EG omfattas inte verksamhet som direkt och specifikt är förenad med utövande av offentlig makt av avsnittet avseende etableringsrätten. Enligt kommissionen motsvarar de uppgifter som åligger notarierna enligt luxemburgsk rätt utövande av offentlig makt i så liten utsträckning att de inte omfattas av den artikelns tillämpningsområde och därmed rättfärdiga ett sådant hinder i etableringsfriheten. Dessa uppgifter innebär nämligen inte att notarierna är behöriga att vidta tvångsåtgärder. Den nationella lagstiftaren skulle kunna föreskriva mindre restriktiva åtgärder än ett krav på medborgarskap, såsom, till exempel, att de berörda aktörerna förpliktas att uppfylla stränga villkor för tillträde till yrket, fullgöra särskilda yrkesmässiga plikter och/eller underkastas en särskild kontroll.

Kommissionen gör som andra grund gällande att svaranden för övrigt har underlåtit att underlåtit att uppfylla sina skyldigheter genom att inte införliva direktiv 89/48/EEG med avseende på notarieyrket. Direktivet är faktiskt fullt tillämpligt på detta yrke, som är ett reglerat yrke. Den höga meritnivå som krävs av notarier skulle på ett enkelt sätt kunna säkerställas genom ett lämplighetsprov eller en anpassningstid.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1998, om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier (EGT 1989, L 19, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz (Österrike) den 15 februari 2008 – Dachberger & Söhne GmbH mot Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Mål C-77/08)

(2008/C 128/33)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Graz